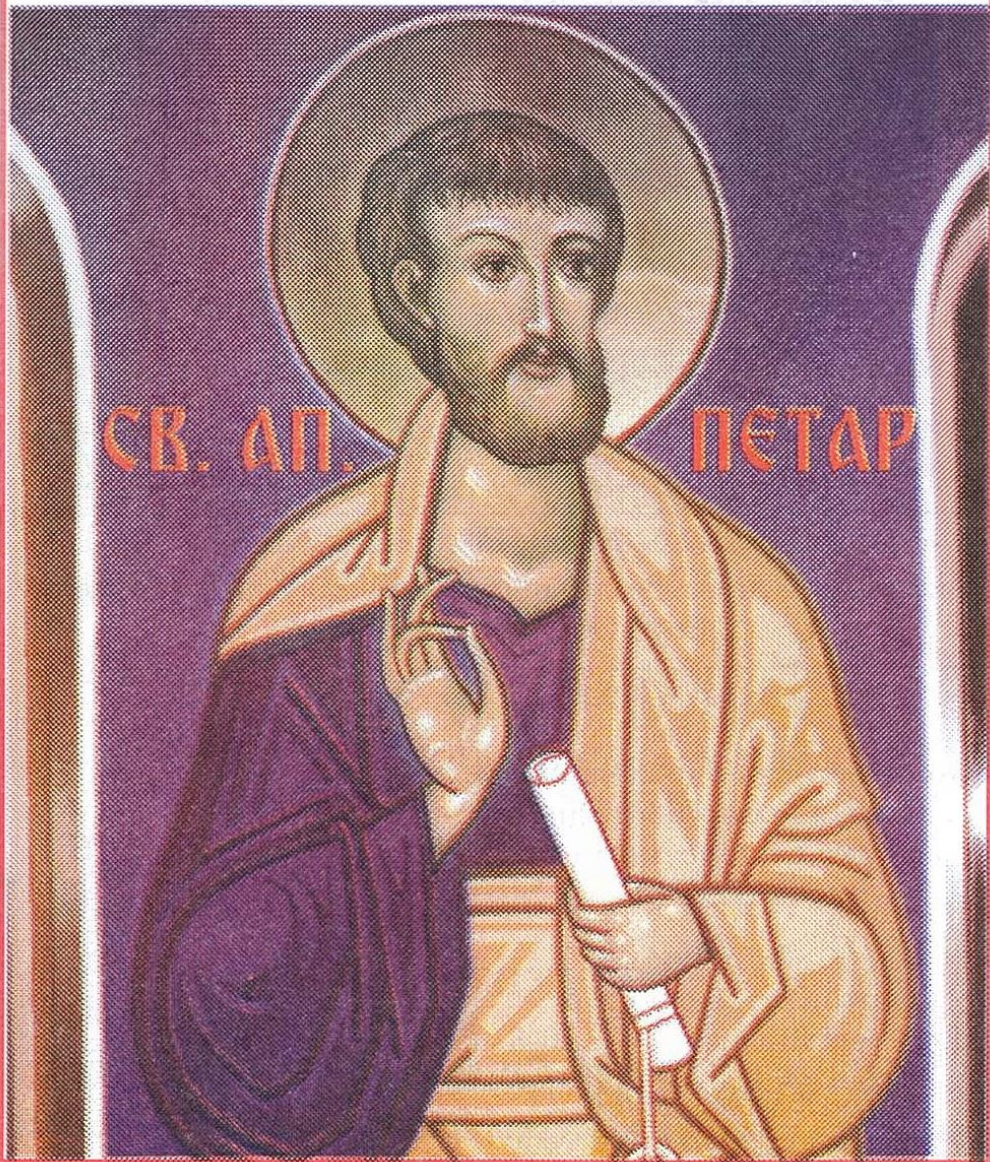

СВЕТОСАВНИК

**СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ Ц.Ш.О.
"СВЕТИ САВА"**

212. Diamond Creek Rd. GREENSBOROUGH, VIC. 3088

СВЕТОСАВНИК

Излази тромесечно: за Божић, Васкрс, Видовдан и Крстовдан
с благословом Њ. П. Епископа Г. Никанора

Издање Српске православне ЦШО "Свети Сава", Мелбурн
Уређује и умножава протојереј-ставрофор Драгомир Шиповац

СРПСКА ШКОЛА "СВЕТИ САВА"

Настава се одржава петком вече од 8 - 9,30
Учитељи: Биљана Сворцан и о. Драгомир Шиповац

ФОЛКЛОРНА ГРУПА "АВАЛА"

Пробе се одржавају петком вече у 7,30
у три групе: мали, средњи и велики.

Учитељ српских игара: Никола Јовић

СРПСКИ ПЕНЗИОНЕРИ

се састају сваког другог уторка од 10 - 3. по подне.
Ручак се сервира тачно у 1. сат. Миле:9467-7692

ИЗНАЈМЉИВАЊЕ САЛА

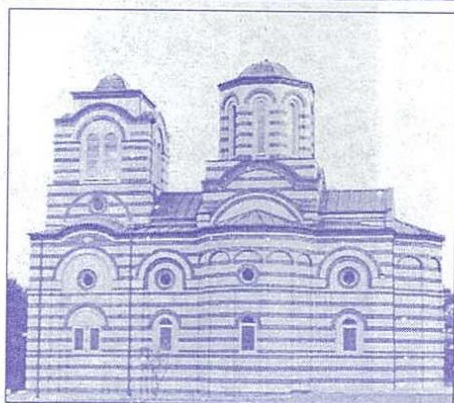
Ако желите да изнајмите велику или малу салу назовите:
Вито Обрадов: 9435 6227

Богослужења у цркви
"Свети Сава" -

Greensborough одржавају се
сваке недеље и заповедног
празника са почетком у 10.
часова изјутра

Свештеник:
протојереј-ставрофор
Драгомир Шиповац: 9432 3048

Председник ЦШО:
г. Илија Чубрило: 9459 5552

Црква Светог Саве - Нова Лазарица

СРПСКА ПРАВОСЛАВНА Ц.Ш.О. СВЕТИ САВА
ГРИНЗБОРО

**ПРИРЕЂУЈЕ
ВИДОВДАНСКУ АКАДЕМИЈУ
ЗАБАВУ**

У СУБОТУ 30 ЈУНА 2001. ГОДИНЕ
СА ПОЧЕТКОМ У 7. САТИ УВЕЧЕ

ПРОГРАМ АКАДЕМИЈЕ

- * ОТВАРАЊЕ АКАДЕМИЈЕ СРПСКОМ ХИМНОМ
- * ПРЕДАВАЊЕ: ЗНАЧАЈ КОСОВСКЕ БИТКЕ НА
РАЗВИТАК СРПСКОГ НАРОДА
- * РЕЦИТАЦИЈЕ УЧЕНИКА СРПСКЕ ШКОЛЕ
- * НАСТУП ВЕЛИКЕ, СРЕДЊЕ И МАЛЕ ФОЛКЛО-
РНЕ ГРУПЕ “АВАЛА”

- * КРАЉЕВО КОЛО И ОТВАРАЊЕ ЗАБАВЕ
- * ЗАБАВЉАЊЕ ВАС ОРКЕСТАР “ОПА ЦУПА”
СА ПЕСМАМА ПОПУЛАРНОГ МАРКА ДАКИЋА
- * КУХИЊА И БАР СУ СНАБДЕВЕНИ СА ДОБРИМ
СПЕЦИЈАЛИТЕТИМА
- * ЛУТРИЈА СА ИЗВРСНИМ ПОКЛОНИМА

- * УЛАЗНИЦЕ \$ 10,00, ПЕНЗИОНЕРИ \$ 8,00

ДОБРО НАМ ДОШЛИ!

СРБИЈА ПОСЛЕ ЦАРА ДУШАНА

- *Околности смрти цара Душана нису познате. Сматра се да је смрт дошла изненада 20. децембра 1355. године. Тај датум се прихвата са великом вероватноћом. Оно што карактерише збивања у Србији после њега јесте брз нестанак већег броја значајнијих личности. На тај начин смањује се могућност стабилизације прилика у земљи. Нестанак водећих људи доноси измене и на политичкој карти •*

Ако би се судило на основу извештаја византијских хроничара (Нићифор, Григора и Јован Кантакузин), онда би српску државу одмах после смрти цара Душана захватило расуло: "Тамо наста велика пометња по држави младог наследника власти, не само од намесника његове земље и градова... Најмоћнији од великаша код њих оне слабије уклонише и сваки себи потчињавајући обласне градове; једни су у борби краљу помагали ... А други су помагали стрицу Симеону, а неки од њих никоме нису пришли ..." Према домаћим, иако оскудним, изворима, може се, у приличној мери, пратити ток збивања. За средину 14. века располажемо већим бројем извора него за раније периоде. Могуће је пратити и живот породица истакнутих припадника српске властеле, док у претходним деценијама то није изводљиво. У извесној мери, у прилици смо да пратимо и сплет сродничких веза почетком друге половине овог века. На примеру породице Мрњавчевића то је могуће и занимљиво. Млађи брат Угљеша ожењен је ћерком кесара Воихне, господара Дrame Јеленом. Вукашинова и Угљешина сестра је удата за сина севастократора Бранка, а Вуковог брата Николу (Радоњу). Ћерка старијег брата

Вукашина удата је у Балшиће. Вукашинов син Марко ожењен је ћерком Радослава Хлапена господара Вера и Водена.

Околности смрти цара Душана нису познате. Сматра се да

је смрт дошла изненада 20. децембра 1355. године. Тај датум се прихвата са великом вероватноћом. Оно што карактерише збивања у Србији после њега јесте брз нестанак већег броја значајнијих личности. На тај начин смањује се могућност стабилизације прилика у земљи. Нестанак водећих људи доноси измене и на политичкој карти.

Непосредно после Душанове смрти умире и намесник Тесалије, кесар Прељуб. За царевог живота

најугледнији човек деспот Оливер, ктитор манастира Леснова, нестаје. У изворима о себи не оставља никаквог трага. Његови синови Крајко и Русин (Дамјан) присиљени су да напусте очеве поседе. Да би опстали, принуђени су да од манастира Хиландара поврате очеву задужбину - некада манастир и седиште Злетовске епархије Лесново. Још један властелин са највишом титулом деспота, и уз то Душанов зет по сестри Евдокији, нестаје на сличан начин, као и деспот Оливер. То је деспот Дејан чији синови Јован и Константин тек после Маричке битке успевају да се поврате на политичку сцену као обласни господари.

ЧОВЕК СА НАЈВЕЋИМ УГЛЕДОМ

У годинама после Душанове смрти, као човек са највећим угледом и најближи цару Урошу јавља се кнез Војислав

Војиновић, члан угледне породице из времена првог српског цара. Настоји да учврсти свој положај у централним деловима матичне државе. Његов циљ јесте да поврати област Хума, који је некада био у саставу Српске државе и због тога ратује са Дубровником. Први је од великаша који своме звању додаје титуларно име Стефан, некада ограничено само на чланове династије Немањића. Иако је довољно моћан, није подигао своју задужбину где би био сахрањен, и по томе чини изузетак међу водећом властелом чији су сви представници оставили иза себе мање или веће храмове. Стога је сахрањен у седишту Дабарске епископије после изненадне смрти 1363. године. Вреди поменути још један случај наглог нестанка и ако, строго узевши, можда и не спада у оквиру овде постављеног задатка. Реч је о неочекиваној смрти цариградског патријарха Калиста, која га сналази у мисији необичној за поглавара овог трона. По налогу Византијског цара, стиже у град Сер где треба са удовом царицом Јеленом да склопи споразум. Кружили су гласови о тровању, али хроничар Јован Кантакузин сматра за потребно да те тврдње одбаци иако није непосредно заинтересован у овим збивањима.

Смрћу Војислава Војиновића тежиште политичких збивања помера се из централних области на југ. Главни актери јавног живота постају браћа Мрњавчевићи - краљ Вукашин и деспот Угљеша. Млађи брат преузима управу над Серском облашћу којом је до тада владала Душанова удовица. На северозападу, Угљешина област се прелива у простор под влашћу краља Вукашина. О животу серске области боље смо обавештени. Деспот Угљеша није уносио веће измене у затечено стање. Остао је без сина и таста, које је сахранио у српском светогорском манастиру Хиландару. У приликама сталне и нарастајуће турске опасности, живот се одвија као да су услови живота нормални. Не слути се да ће овај живот бити пресечен у једном дану - катастрофалним поразом на реци Марици 26. септембра 1371. године.

ПОМОЋ САМО ОД БРАТА

О припремама за битку знамо мало. Деспоту је једина помоћ

стигла од брата Вукашина. На основу Вукашиновог понашања и планова усмерених у другом правцу, могло би се рећи да до сукоба са Турцима долази нагло, што је старијег брата принудило да одступи од ранијих намера. О околностима саме битке не зна се ништа; једино је изванредан за Србе потпуни пораз у коме гину оба брата Мрњавчевића. Погибија ван матичних области и њихова несахрањена тела учинили су да им није наклоњена ни књижевност ни усмено предање.

Иза деспота остаје само удовица Јелена, позната као прва српска песникиња Јефимија. Вукашин иза себе оставља три сина (Марко, и Андреја, Дмитар), чије понашање после очеве и стричеве смрти је у најмању руку необично. Карактерише га стање ћутања и пасивности, које не може да се објасни нити има паралелу код осталих породица. За крај исте 1371. године везује се и смрт последњег Немањића цара Уроша и његовог стрица Симеона, Душановог полубрата. Симеон влада јужним областима некадашњег Душановог царства са седиштем у Трикали. Крај 1371. године затиче Србију у тешким околностима без припадника династије Немањића и до тада најмоћнијих браће Мрњавчевића. На јужне области се више није могло рачунати и стога се државно упориште преноси на север у нове области.

Као што се види, после смрти цара Душана Србију захвата талас честих и наглих промена у слоју водећих људи, тако да та појава има карактер својеврсне "политичке епидемије." Нагли нестанак више водећих људи много више поткопава стабилност државе него међусобни сукоби. Уз то, није само цар Душан иза себе оставио неспособног наследника. То је скоро правило за све водеће људе од деспота Оливера и Дејана преко Војислава Војиновића до Мрњавчевића и епирског владара Симеона. Стога је потпуна катастрофа из 1371. године наметала потребу да се на сцени појаве нови људи.

КНЕЖЕВА ВЕЧЕРА

Славу слави српски кнез Лазаре
у Крушевцу мјесту скровитоме.
Сву господу за софру сједао,
сву господу и господичиће:
с десне стране старог Југ-Богдана,
и до њега девет Југовића;
а с лијеве Вука Бранковића,
и осталу сву господу редом;
у заставу војводу Милоша,
и до њега дв'је српске војводе:
једно ми је Косанчић Иване,
а друго је Топлица Милане.
Цар узима златан пехар вина,
па говори свој господи српској:
“Коме ћ' ову чашу наздравити?
Ако ћу је напит по старјештву,
напићу је старом Југ-Богдану;
ако ћу је напит по господству,
напићу је Вуку Бранковићу;
ако ћу је напит по милости,
напићу је мојим девет шура,
девет шура, девет Југовића;
ако ћу је напит по љепоти,
напићу је Косанчић Ивану;
ако ћу је напит по висини,
напићу је Топлици Милану;
ако ћу је напит по јунаштву,
напићу је војводи Милошу.
Та ником је другом напиток нећу,
већ у здравље Милош-Обилића!
Здрав, Милошу, вједо и невјеро!

Сјутра ћеш ме издат на Косову,
и одбјећи турском цар-Мурату!
Здрав ми буди, и здравицу попиј,
вино попиј и на част ти пехар!”
Скочи Милош на ноге лагане,
пак се клања до земљице црне:
“Хвала теби, славни кнез Лазаре!
Хвала теби на твојој здравици,
на здравици и на дару твоме,
ал’ не хвала на таквој бесједи!
Јер, тако ме вјера не убила,
ја невјера никад био нисам,
нит’ сам био нити ћу кад бити,
него сјутра мислим у Косову
за ришћанску вјеру погинути!
Невјера ти сједи уз кољено,
испод скута пије ладно вино:
а проклети Вуче Бранковићу!
Сјутра јесте лијеп Видов данак,
виђећемо у пољу Косову
ко је вјера, ко ли је невјера!
А тако ми Бога великога,
ја ћу отић сјутра у Косово,
и заклаћу турског цар-Мурата,
и стаћу му ногом под гр’оце!
Ако ли ми Бог и срећа даде
те се здраво у Крушевац вратим,
уватићу Вука Бранковића,
везаћу га уз то бојно копље -
као жена кућел’ уз преслицу,
носићу га у поље Коспово!”

ЊЕГОШ О ВИДОВУ ДАНУ

Бог се драги на Србе разљути
на њихова смртна сагрешења.
Наши цари закон погазише,
почеше се крвнички гонити,
један другом вадит очи живе;
забацише владу и државу,
за правило лудост изабраше.
Невјерне им слуге постадоше
и царском се крвљу окупаше.
Великаши проклете им душе,
на комате раздробили царство,
српске силе грдно сатријеше;
великаши траг им се утро,
распре сјеме посијаше грко,
те с њим племе српско отроваше;
векилаши грдне кукавице,
постадоше рода издајце.
О проклета косовска вечеро,
куд та срећа да грдне главаре
све потрова и траг им утрије,
сам да Милош оста на сриједи
са његова оба побратима,
те би Србин данас Србом био!
Бранковићу, погано кољено,
тако ли се служи отачаству,
тако ли се цијени поштење? -
О Милоше, ко ти не завиди?
Ти се жртва благородног чувства,
воинствени гениј свемогући,
гром стравични те круне раздраба!
Величаство витешке ти душе
надмашује бесмртне подвиге
дивне Спарте и великог Рима;

сва витештва њина блистателна
твоја горда мишца помрачује.
Шта Леонид оће и Сцевола
кад Обилић стане на поприште?
Ова мишца једнијем ударом
престол сруши а тартар уздрма.
Паде Милош, чудо витезовах,
жертвом на трон бича свијетскога.
Гордо лежи велики војвода
под кључевма крви благородне,
ка малопред што гордо иђаше,
страшном мишљу прси надутијех,
кроз дивјачне тмуше азијатске,
гутајућ их ватреним очима;
ка малопред што гордо иђаше
к светом гробу бесмртног живота,
презирући људско ништавило
и плетење безумне скупштине. -

Бог се драги на Србе разљути:
седмоглава изиде аждаја
и сатрије Српство свеколико,
клеветнике грдне и клевету.
На развале царства јуначкога
засја света Милошева правда,
окруни се слава вјековјечно
Милошева оба побратима
и лијепе ките Југовићах.
Српској капи свуд име погибе;
постадоше лафи ратарима,
истурчи се плахи и лакоми -
млијеко их српско разгубало!
Што утече испод сабље турске,
што на праву вјеру не похули,
што се не хће у ланце везати.

то се збјежа у ове планине
да гинемо и крв проливамо,
да јуначки аманет чувамо,
дивно име и свету слободу.
Све су наше главе изабране,
момци дивни исто ка звијезде,
што су досад ове горе дале -
сви падали у крваве борбе,
пали за чат, име и слободу;
и наше су утирали сузе
вјешти звуци дивнијех гусала.
Просте наше жртве свеколике
кад је наша тврда постојбина
силе турске несити гробница.

ЦРКВА И МЛАДИ

ЦРКВА - РАДИОНИЦА ОДРАСТАЊА

- Учествовати у животу Цркве, заједничарити у народу Божјем и јуче, и данас, и кроза сву богочовечанску вечност значи, пре свега, и изнад свега прихватати Нови Завет у ломљењу Хлеба и благосиљању Чаше, учествовати у вечери Евхаристије •
Бити хришћанин значи непрестано учити и напредовати, усавршавати се у свакој врлини, узрастати “из силе у силу”.
Није случајно свети Атанасије Велики говорио да је за сваку душу хришћанску читав свет “свештено училиште богопознања”.

Границе те “школе” поклапају се са границама васељене: све што постоји у овоме чудесном свету представља отворену књигу неизрециве и преизобилне Премудрости Божије. Али пре свега и изнад свега, училиштем истинског познања Бога, света, човека и самих себе назваћемо Цркву Божју. Она је та која нам једина пружа услове за непрестано напредовање у делу Господњем, на које нас позива и обавезује и свети апостол Павле (1. Кор. 15, 58); једино у њој ми остварујемо своје хришћанско назначење, умножавајући благодатне дарове што нам их је Господ поверио на добро нас и наших ближњих; једино у њој спознајемо, по мери благодати Господње, истину Христову; само у њој и само кроз њу том истином живимо. Црква је попут моћне реке која, увлачећи у себе камење са свих страна, разнородно по материјалу и величини, спокојним и моћним својим протицањем чини да се оно постепено обликује, да губи своје неравнине и оштрине, да постаје глатко и светлуцаво. И као што сваки камичак у речном кориту задржава своју боју, по којој ће се непогрешиво разликовати од других и којом ће украшавати речно дно, стапајући се са свима осталима у прелепи мозаик, тако и сваки члан Цркве Божје задржава своју непоновивост, оно ради чега је и призван из небића у биће, оне дарове које

ће принети и које ће умножити у црквеном организму, чинећи и њега самог, и своју личност, богатијим и испуњенијим.

ПРВОБИТНА ПЛИМА ОДУШЕВЉЕЊА

Млади човек који данас ступа у Цркву, и то најчешће после озбиљних интелектуалних и духовних трагања, у душевној тескоби и изморености овим светом чији га рошчићи нису могли заситити, после првобитне плиме одушевљења што се напослетку обрео у дому Очевог, обично доживљава неку врсту дезоријентисаности у погледу свога црквеног идентитета. Он је, дакле, ватрено поверовао, пожелио да из корена промени свој живот и по цену сукоба са околином (не заборавимо да приволевање Цркви код родитеља и вршњака најчешће не наилазе на разумевање), али се врло брзо нашао у ситуацији да не може да оствари идентификацију са својим новим, црквеним окружењем и самореализацију у њему. То је, чини нам се, резултат једног далеко дубљег проблема - свеопште кризе нашег поистовећивања са заједницом Цркве. "Цркву" ми веома често доживљавамо као некакво необавезно викенд-удружење, или је поистовећујемо искључиво са јерархијом, или, још горе, са управно-административним здањима и канцеларијама којима ћемо се обраћати у случају неопходности, када "нема друге". Има ли речи преко којих тако олако, тако хладно, без размишљања и понирања у њихов смисао, прелазимо на молитви, као: "Верујем у једну Свету, Саборну и Апостолску Цркву"? Посебно је светост она категорија која се, у контакту са животном реалношћу, - а она није лишена грехова и недостојности појединих мирјана и клирика, - новопридошлим члановима испречи као камен спотицања. Како онда наћи оријентир? Позваћемо у помоћ једнога од водећих савремених грчких теолога, Христа Јанараса: "Јеванђеље нас обавештава да је Црква - Царство Божје - једна рибарска "мрежа" са "лошим и добрим" уловом (Мт. 13, 47), "њива" са пшеницом и са кукољем (Мт. 13, 25). И светитељи и грешници, сви смо подједнако чланови Цркве - праведници, преподобни, подвижници, заједно са разбојницима, проституткама и блуднима. Сви се налазимо у Цркви не да бисмо неговали "врлине" или да бисмо "поправили своје карактере", него зато што смо жедни живота слободног од пропадљивости и смрти. (...) Учествојемо (заједничаримо) у Цркви јер смо жедни живота, то јест љубавне пуноће живота. Не занима нас врлина смртног човека, него вечност показаног човека."

ЦРКВА ЈЕ НАША КОЛЕВКА

Проблем идентификовања са Црквом утолико је израженији што данас, на жалост, нема јасних граница између црквеног организма и "оних који су

напољу”. У раној Цркви те су границе биле сасвим јасно оцртане. У чланова Цркве, како нас обавештавају Дела апостолска, “беше једно срце и једна душа” (4,32); и, што је веома значајно и карактеристично, “од осталих нико не смеде да им се придружи” (5,13). Зашто?

Зато што је веровати у Христа значило живети у Христу. А то подразумева озбиљност, напор да се достигне савршена привољеност Христу - свецело освештање ума, срца и воље. На ту озбиљност, на тај напор Црква нас и данас позива. Учествовати у животу Цркве, заједничарити у народу Божјем и јуче, и данас, и кроза сву богочовечанску вечност значи, пре свега и изнад свега прихватити Нови Завет у ломљењу Хлеба и благосиљању Чаше, учествовати у вечери Евхаристије. Једино нас овај чин претвара у заједницу, отржући нас из самодовољности и зачаурености у нашој индивидуалности. Евхаристија је, међутим, и извор силе која одржава духовне моћи свакога од нас. Протојереј Александар Шмеман веома убедљиво у причешћу светим и животворним тајнама Христовим сагледава две димензије: “испуњење свих наших подвига и напора, циљ коме тежимо, крајњу радост нашег хришћанског живота”, али и “извор и почетак нашег духовног напора, божански дар, који нам омогућава да знамо, да желимо и тежимо приснијем заједницењу у невечерњем дану Царства Божјег”. На тај начин, живети Црквом значи живети светим причешћем, живети у сећању на једну Евхаристију и у очекивању следеће. Један свештеник, када је био упитан како човек може да живи хришћанским животом у овоме свету, одговорио је: “Просто имајући на уму да ће сутра (или прекосутра, или за неколико дана) примити свету тајну причешћа”.

Црква је наша колевка, наша радионица одрастања. Она нам омогућава да цео свој живот просуђујемо и меримо нашим чланством у њој: да трагамо за смислом и да изнађемо смисао нашег призива (укључујући и професионално одређење), наших односа према другим људима - пријатељства, љубави, брака, - да спознамо себе као личности и да се постепено мењамо “у меру раста висине Христове”. По мери наше искрености у приступу Цркви, Господ дарује умножење оних дарова који су и нама на корист и на изграђивање читаве заједнице. И тако ћемо, живећи у Цркви и Црквом, доћи до тога да и ми са богонадахнутим химничарем читавим бићем можемо исповедити: “Занео си ме љубавном чежњом, Христе, и изменио Својом божанском љубављу...” То је порука одрастања и узрастања, коју нам из пребогатих својих ризница Црква дарује на попутнину ка тихоме пристаништу чудесне вечности Христове.

др Ксенија Кончаревић

СВЕТИ ПРОРОК ИЛИЈА

Фреска пророка Илије у цркви Светог Саве - Гринзборо

Свети пророк Илија се обично слика са огњеним кочијама зато што се тако узнео на небо.

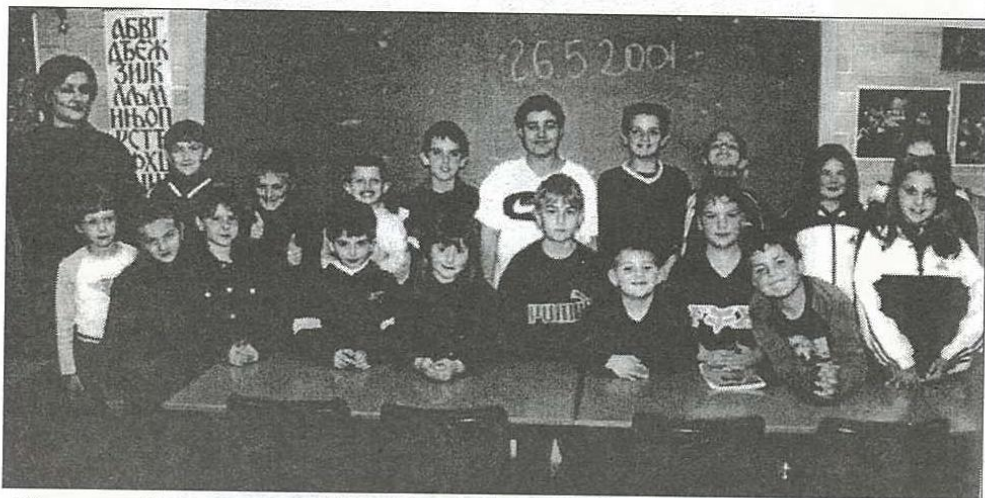
Ево како је записан тај догађај у књизи Старог завета:

Илија доби открићење од Бога да ће умрети. О томе је знао и Јелисије, и не остављаше га. Једном Илија и Јелисије беху у пустињи за Јорданом; требало им је да пређу реку код Јерихона. Илија удари својим плаштом по води, која се растави, и они пређоше сувим. Тада Илија рече Јелисеју: “ишти што хоћеш да ти учиним, докле се нисам узео од тебе”. Јелисије одговори: “ да буду два дела духа твога у мени”. Илија одговори: “заискао си тешку ствар. Али ако ме видиш кад се узем од тебе, биће ти тако; ако ли не видиш неће бити”. Они иђаху заједно и разговараху; уједанпут, огњена кола и огњени коњи раставише их, и Илија отиде у вихору у небо.

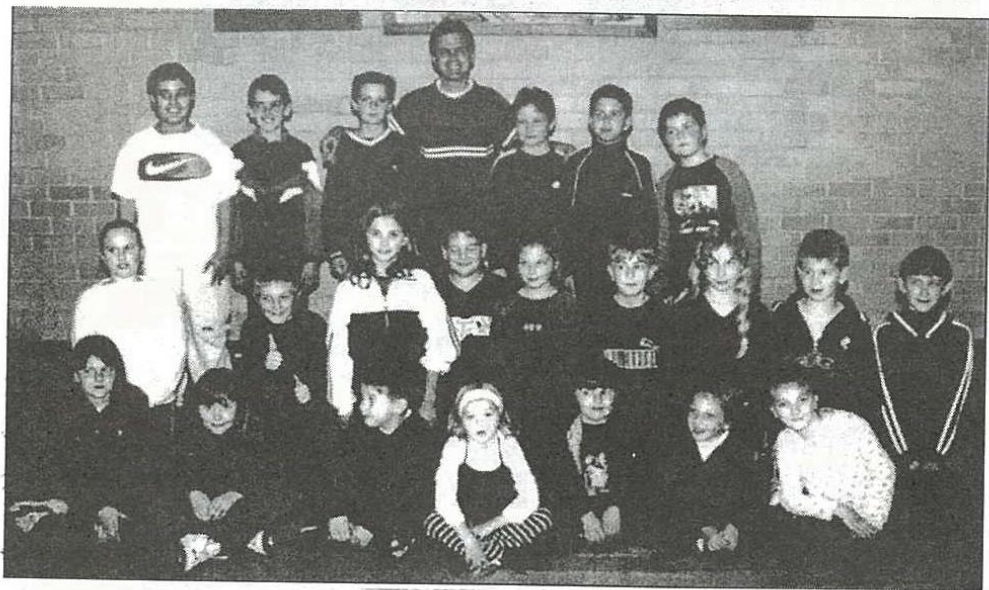
ПРОБАМО ДА САЧУВАМО НАСЛЕДСТВО

Сваког петка вече од 7 сати наша деца се уче српским играма, читању, писању и веронауци.

Имамо све услове да се спасимо од одрођавања, а од нас сваког појединачно зависи хоћемо ли се потрудити да мало времена одвојимо својој деци, доводећи их у цркву на молитву, у школу и на фолклор.

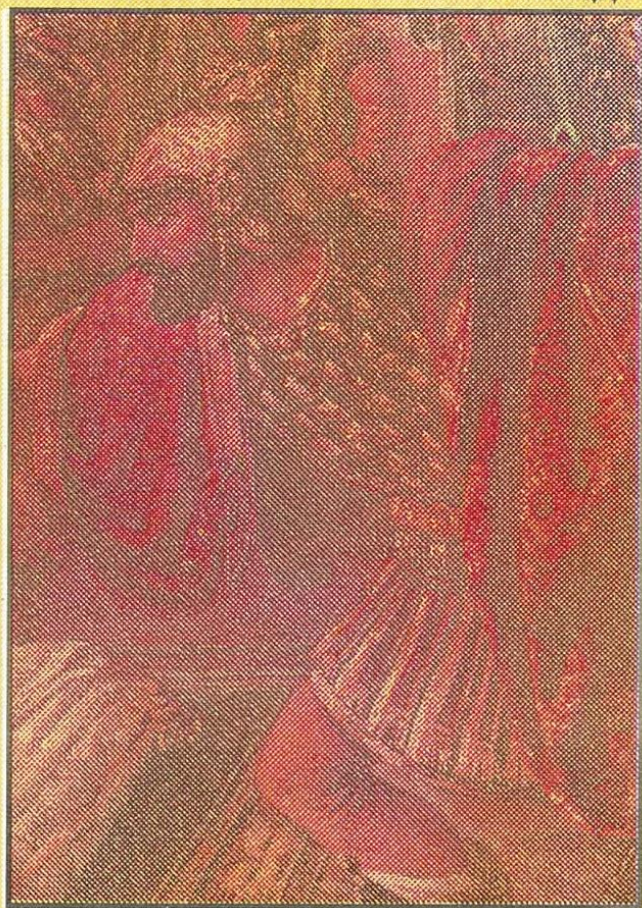

Ученици Српске школе "Св. Сава" са учитељицом Биљаном петком вече

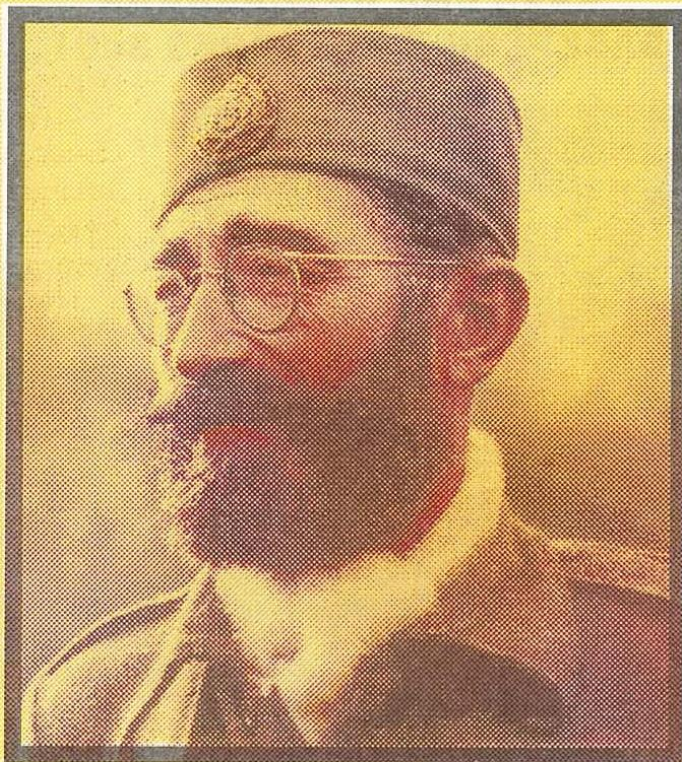
Мали фолклорне групе "Авала" са учитељом Николим Јовићем 26. 5. 2001

О МИЛОШЕ, КО ТИ НЕ ЗАВИДИ?

ПОМЕН КОСОВСКИМ ЈУНАЦИМА
У НЕДЕЉУ 24. ЈУНА 2001.
ПОСЛЕ СЛУЖБЕ У 10. ЧАСОВА ИЗЈУТРА

ВИДОВДАНСКА АКАДЕМИЈА
У СУБОТУ ВЕЧЕ 30. ЈУНА 2001
са богатим програмом

1
9
4
62
0
0
1

**ПОМЕН ЂЕНЕРАЛУ
ДРАГОЉУБУ-ДРАЖИ МИХАИЛОВИЋУ
У НЕДЕЉУ 22. ЈУЛА 2001.**

R & D**FENCING & SUPPLIES**

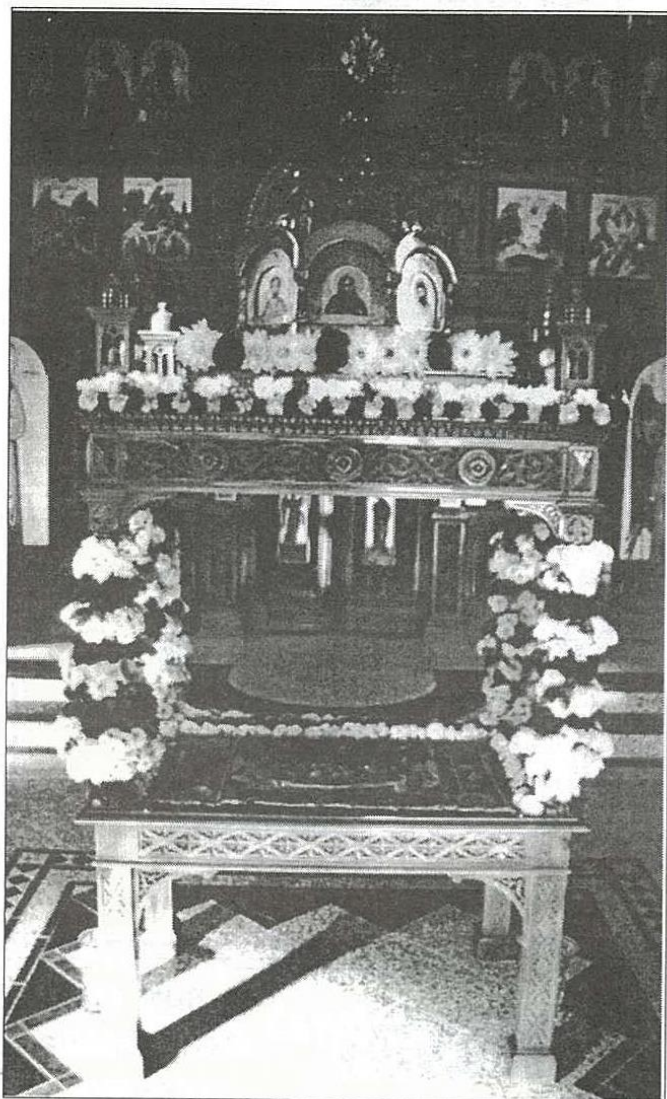
ABN 16 447 834

Pailing Fencing, Picket Fencing & Gates**Рагенко Суботић****Phone: (03) 9436 4073****Mobile: 0402 216 821**Ако вам треба
нова дрвена**ограда**обратите се
свом Србину,

Раденку:

9436 4073

КАКО СМО ПРОСЛАВИЛИ ВАСКРСЕЊЕ ХРИСТОВО 2001.

На празник Благовести и Лазареву суботу служена је света литургија, када се доста народа причестило. Увече на Врбицу служено је вечерње, освећена врбица и онда уз појање “Обшчеје воскресније...” три пута обишли око цркве. Народа је била пуна црква, као и сутри дан на Цвети.

Велике страсне недеље почевши од Великог четвртка служено је сваког дана ујутру и увече. Нарочито је било дивно велико бденије на Велики четвртак, када нам је служио наш драги Владика са нашим парохом о. Драгомиром.

На Велики петак после Царских часова украшен је Христов гроб цвећем које су купиле сестре КСС “Огњена Марија”, а босиљак и још цвећа су донеле наше побожне домаћице. Увече је било необично доста света, да се помоли Богу и целива свету Плаштаницу.

ВРЕДНЕ
РУКЕ КОЈЕ
СУ
УКРАСИЛЕ
ХРИСТОВ
ГРОБ:
*СТОЈЕ С
ЛЕВА НА
ДЕСНО:*
Слободанка
Радосављевић,
Љубинка
Седларевић,
Верица
Стојановић,
Невенка
Спасовски,
Мери Мејер,
Коса, Нада и
Зорка Шипо-
вац, Драгица
Кешић

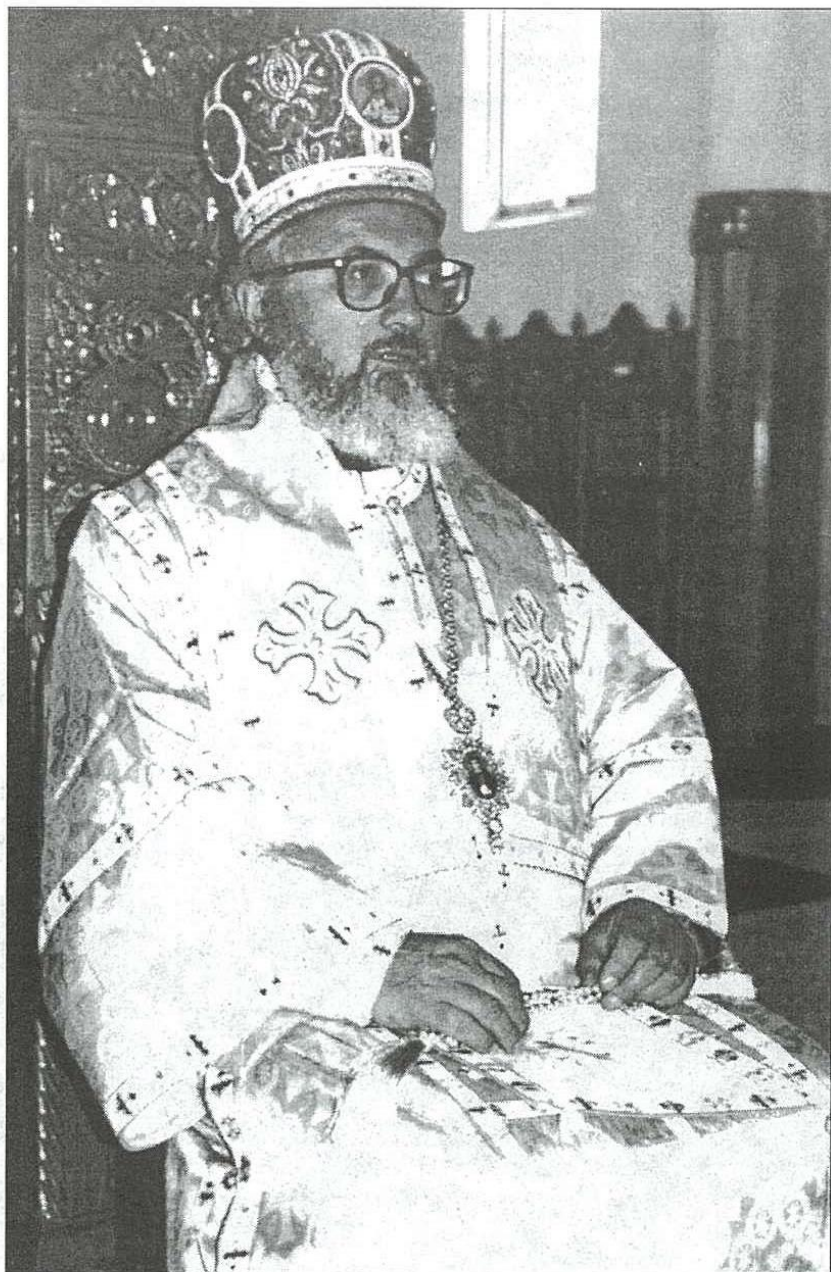
Бранислав и Бојан Нинковић

МЛАДИ НИКОЛИЋИ: Даниела, Јован, Филип и Александар

ДЕО ВУКМИРОВИЋА: мајка Велиборка
са кћерима: Бранислава, Љубица и Милица

ЄПИСКОП Г. НИКАНОР (БОГУНОВИЋ)
за време Свете архијерејске литургије у нашој цркви
на Томину недељу 2001.г.

На дан Светог Василија Острошког 12. маја 2001. око 100.000 Срба скупило се на Равну Гору да обележе 60 година од Устанка који је подигао против окупатора ђенерал Драгољуб - Дража Михаиловић.

На слици се види Дражин споменик и његови борци

НОВЕ ФРЕСКЕДЕСНА СТРАНА ОД СТУБА ДО ЗАПАДНОГ ЗИДА

Адам и Ева (код свећњака - десно)	600	- Радослав Мајиновић
Св. Муч. Рафаило Шишатовачки	500	-
Св. Стефан Краљ Дечански	500	- Бранко Панић
Свети Ђорђе (велики формат)	2.000	- Душан и Јелка Лајић
Св. Муч. Јован, Кнез Зетски	500	-
Св. Мученик Пантелејмон	500	- Анка Пјевач
Св. Преподобни Петар Коришки	500	-
Св. Деспот Стеван (Бранковић)	500	-
Св. Мученик Ђорђе Кратовац	500	- Мидо Јеремић
Св. Деспот Стефан Штиљановић	500	-
Св. Препод. Јоаникије Девички	500	-

ЛЕВА СТРАНА ОД СТУБА ДО ЗАПАДНОГ ЗИДА

Адам и Ева у Рају (код свећњака - лево)	600	- Бранко и Зорица Панић
Св. Петка - Параскева	500	- Александар Шиповац
Св. Мученица Недеља	500	- Радослав Мајиновић
Рождество Христово (Божић)	2.000	-
Св. Царица Јелена (жена Душанова)	500	-
Св. Мати Ангелина	500	-
Св. Краљица Јелена (Анжујска)	500	-
Св. Мученица Злата Мегленска	500	-

ИЗНАД СВЕЋЊАКА

Први Анђео (лева страна)	200	- Марко, Милица и Александра Шиповац
Други Анђео (лева страна)	200	- Милијана и Дејан Павлићевић
Трећи Анђео (десна страна)	200	- Бранко Панић
Четврти Анђео (десна страна)	200	- Бранко Панић

ИСПРЕД БАЛКОНА

Свети Сава	300	- Илија Чубрило
Свети Архијакон Стефан	300	- Алекса и Мира Павлићевић
Исус Христос	300	- Наталиа Шиповац
Пресвета Богородица	300	- Раде Оклобџија
Свети Архангел Михаило	300	-
Свети Јован Крститељ	300	- Манојло Поповић

Ако желите да приложите једну од наведених фресака, још преосталих, јавите се о. Драгомиру: 9432 3048 или председнику г. Илији на телефон: 9459 5552.

КРШТЕЊЕ У КУЋИ РАЈИЋА

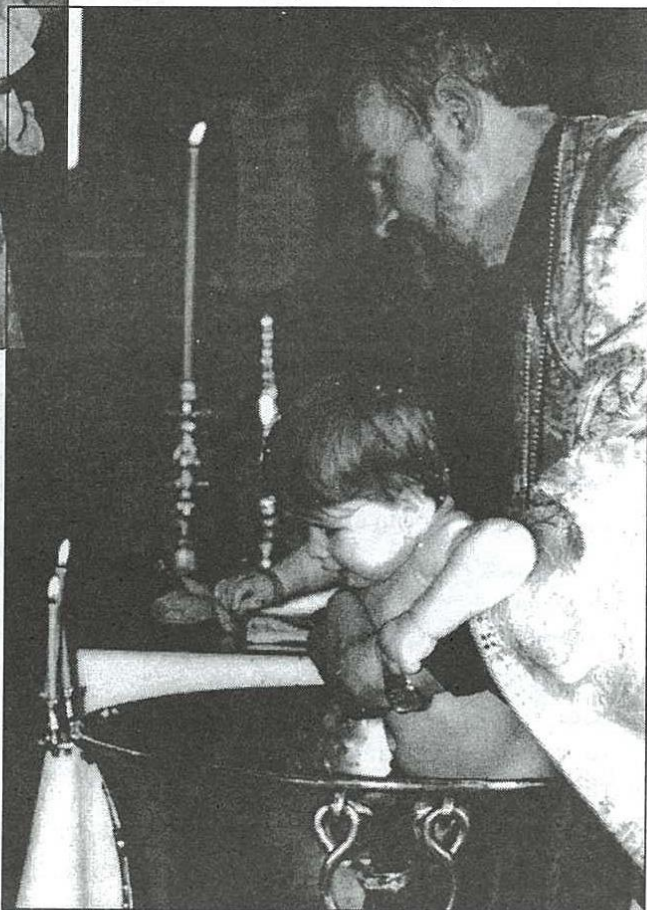

Породица Рајића имала је велико славље у недељу 21. априла 2001. године. Петар и Мица су крстили унуче, а родитељи Слаћан и Софија свога сина првенца Јордана.

Свету тајну је обавио надлежни парох прота Драгомир Шиповац у прекрасној цркви Лазарици, а кумовао је Ненад Козомара са својом вереницом Дијаном Ђорђевић.

После крштења наставило се са весељем и наздрављањем за срећну будућност малог Јордана, као и то да се још много оваквих свечаности обави у домаћинској кући Рајића.

На слици се види кум и кума, као и крштење малог Јордана Рајића.

ВЕНЧАЊЕ ДЕЈАНА И ДУБРАВКЕ

У кући Репића, а и у нашој цркви је било велико славље и свадбено весеље у суботу 21. априла 2001. године. Млађен и Здравка су удавали кћерку Дубравку за Дејана Недовића из Данденонга.

Свету тајну брака је склопио наш Владика Г. Никанор са надлежним парохом протом Драгомиром и намесником протом Недељком Милановићем у прекрасној цркви Лазарици.

После честитања сватови су отишли на рецепцију, где се певало, играло и веселило до касно у ноћ. А весеља је било у изобиљу и тога дана и сутри дан.

Дејану и Дубравки честитамо склапање брака, и нек их Бог благослови слогом и љубављу, обдаривши их великим породом, а Млађену и здравки честитамо зета. А Недовићима поручујемо да су сретни што су овакву снају добили.

СА ГОДИШЊЕ СКУПШТИНЕ

Скупштина је одржана на Томину недељу 22. априла 2001. године. Имали смо част да нам благослови рад Њ.П. Епископ Г. Никанор, који је у нашем храму служио Свету архијерејску литургију.

Скупштином је председавао г. Јован Пјевач и изврсно је текла, тако да нико ни на кога није повисио тон.

Нека је слава и хвала Господу Богу, долази време када ће нам цркве бити места где ће људи да се окупљају првенствено ради својих верских потреба, а не, као што се раније често дешавало, ради политичких надметања и надмудривања.

Своје извештаје су поднели поред свештеника и председника, и сви остали одбори; тако да се имао одличан увид у рад ове црквено-школске општине, а он је био обилан и плононосан.

На крају је Скупштина одлучила да иста управа настави и следећу годину.

Ипак, запазио сам нешто што би се могло и морало поправити у нашој црквеној заједници. Наиме, било је присутно свега педесетак чланова, чији је просек 60 година старости. А то није добро за нашу будућност.

Додуше, старије особе су вредније да редовно привређују цркви, али морамо имати и млађе који ће да се полако уводе у рад и подучавају.

Од овде рођених имамо, колико се сећам, свега двојицу чланова: Милана Вековића и Јована Пјевача. Где су нам други? Зашто се не учлањују? Шта им то не одговара код наших цркава? То су само два-три питања од много њих о којима треба да размишљамо.

Па опет - новопрстигли! Сви су они ратовали за Српство и православље, изгубивши све што су имали, и нашли овде уточиштво. Требало би се њима обратити да се учлане и да се што више активирају код цркве. Можда би они то радо прихватили кад би им се ко обратио, јер неће да се сами намећу.

УПРАВНИ ОДБОР
СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦШО “СВ. САВА”
GREENSBOROUGH, VIC

ПРЕДСЕНИК
ПОДПРЕДСЕДНИК
СЕКРЕТАР
БЛАГАЈНИК

Никола Вујанић
Милијан Кулинчевић
Станиша Јовановић
Обрад Глигоревић
Милан Штета
Слободан Пантић
Зоран Радосављевић
Глигорије Хешков
Радмило Живковић
Душан Шолаја
Радисав Живановић

Илија Чубрило
Раде Оклобџија
Алекса Шиповац
Манојло Поповић

Неђо Килибарда
Витомир Обрадов
Војо Вукановић
Миле Косановић
Шћепан Кешић
Стојан Јоксимовић
Бошко Цвијетић
НАДЗОРНИ ОДБОР
Бранко Рупар
Милан Вековић
Лазар Марјановић

СРЕТАН ОДЛАЗАК У РОДНИ КРАЈ

о. Милан и о. Драгомир на слави Кола српских сестара

Након пуних 30 година наш свештеник прота Драгомир Шиповац је одлучио да посети родни крај. Дакле, биће одсутан са парохије од 11. јула до 18. септембра 2001. године.

За то време ће га замењивати други парох спрингвалски о. Милан Милутиновић.

Иначе, о. Милан је већ у нашем светом храму служио више пута док је био ђакон.

Уколико вам треба неки обред, обратите се о. Милану на телефон: 9364-5223.

Такође се можете обратити председнику ЦШО г. Илији Чубрилу: 9459 5552.

Нашем проти желимо срећан одлазак и још срећнији повратак на парохију.

ДОБРОВОЉНИ ПРИЛОЗИ ЦРКВИ
ОД 1.МАРТА ДО 1. ЈУНА 2001.

Слободан Пауновић	50	Данијела Божић	20
Миломир Костић	20	Младенко Зекановић	20
Зорка Шиповац	20	Младен, Н. и А. Божић	10
Младенко Зекановић	10	Веселько Божић	10
Станомир Бутина	10	Драгомир Кајтаз	20
Милорад Церовац	20	Чедомир Јосиповић	20
Данијела Божић	10	Драгољуб Карић	100
Јовица Симић	20	Станомир Зекановић	10
Манда Церовац за+ Васа	100	Самојко Мирковић	20
о. Драгомир Шиповац	145	Никола Малешевић	20
Војо Вукановић	160	Милош Дакић	10
Шћепан Кешић	145	Јово Вагић	20
Манојло Поповић	145	М. П. Вукчевић	50
Алкса Шиповац	145	Милан Вукчевић	20
Зоран Јаковљевић	145		
Славомир Ранковић	150	<i>СРБИМА У ХАГУ</i>	
Раде Челебићанин	145	<i>Обрад Глигоревић</i>	<i>20</i>
Боро Сташевић	150	<i>Неђо Килибарда</i>	<i>20</i>
Раде Јоветић	150	<i>Џвијетин Јевтић</i>	<i>20</i>
Стојан Јоксимовић	150	<i>Лазар Јузбашић</i>	<i>50</i>
Бошко Џвијетић	145	<i>Никола Вујанић</i>	<i>25</i>
Миле и Мира Косановић	145	<i>Манојло Поповић</i>	<i>50</i>
Душан Бошњак	10	<i>Витомир Обрадов</i>	<i>20</i>
Весна Бошњак	10	<i>породица Рупар</i>	<i>50</i>
Божо Живак	10	<i>о. Драгомир Шиповац</i>	<i>20</i>
Радован Суботић	20	<i>Илија Чубрило</i>	<i>50</i>
Мира Николић	20	<i>КСС "Огњена Марија"</i>	<i>50</i>
Стефан Тодоровић	50	<i>Алекса Шиповац</i>	<i>50</i>
Споменка Кајтаз	30	<i>Војо Вукановић</i>	<i>20</i>
Обрад Глигоревић	20	<i>Станиша Јовановић</i>	<i>50</i>
Јово Драгић	10	<i>Радмило Живковић</i>	<i>20</i>
Ранка Драгић	10	<i>Слободан Пантић</i>	<i>20</i>
Његослав Драгић	10	<i>Шћепан Кешић</i>	<i>20</i>
Дејан Драгић	10		
Његослава Драгић	10	Вангел Спасовски	20

Милан Блажановић	20	Милан В.	10
Зорка Шиповац	50	Г. Илић	15
Стојан Секулић	10	Александра Јакшић	10
Елвис Секулић	10	Љубомир Јефтић	50
Ангелина Богдановић	20	Вукица Лазић	20
Милица Миленковић	20	Слободан Матић	20
Марина и М. Пјевач	20	Спасоје Цвикић	20
Радован Лазић	20	В. нечитак потпис	10
Стево Митровић	20	Радослав Вујичић	20
Ранко Зечевић	20	Саво Вукмировић	50
Небојша Марић	20	Наташа Вигњевић	10
Љубо Црнчевић	5	Душанка и Г. Хешков	20
Глиго Ракита	50	Тоша Плачејевић	50
С. ?	10	Вуле Богуновић	20
Вуле Богуновић	50	Славомир Ранковић	20
Биљана Сворцан	20	Живорад Миленковић	10
породица Кљајић	50	Радмило Б. Живковић	20
Јелена Будеша	10	породица Стевановић	5
Милан Будеша	10	Ксенија Кујовић	40
Љуба Милићевић	20	Душан Б. Кујовић	50
Жико и Мира Радивојевић	20	породица Симић	20
Љиљана Чанковић	20	о. Недељко Милановић	50
Брано Вујичић	50	Мирко Бракић	30
Зоран Маслаћ	20	Богдан Гутић	20
Ненад Андрејић	10	Н. Н.	20
Слободан Пантић	20	породица Рајић	100
породица Бугарин	40	Љубиша Самарџић	20
Евица Секулић	10	Милан Брадоњић	50
Д. Д. Вукадин	10	Ксенија Симић	20
Бранко Поповић	50	Самојко Мирковић	15
Горан Ракита	20	Радован Лазић	20
Глиго Ракита	10	Лазо Лазић	10
Раде Поповић	10	Милева и Марко Зечевић	20
Слободан Јевтић	20	Зоран Репић	100
Аца и Мика Нади	10	Мира Николић	20
Радивоје Милуновић	50	Снежана Дербогосијан	20
Ксенија Симић	20	Дејан и Дубравка Недовић	20
Небојша Маленић?	20	*****	

ПРИЛОЗИ ЗА СВЕТОСАВНИК

Витомир Новаковић	10	Радмило В. Живковић	10
Војин Бугарин	10	Дејан и Дубравка Недовић	20
Добросав Ђорђевић	10	Маринко Марјановић	20

ПРИЛОЗИ ЗА ФРЕСКЕ

Радослав Мајиновић	1100
Мида Јеремић	500
Алекса Шиповац	1000
Бранко и Зорица Панић	1500

Коначно након 4 године, у суботу 26. маја 2001 завршен је терен за боћање:
Илија Чубрило, Раде Челебићанин, Никола Вујанић и Никола Јовић

SERBIAN SISTERS CIRCLE
 "SAINT MARINA"
 GREENSBOROUGH -
 MELBOURNE

КОЛО СРПСКИХ СЕСТАРА
 "ОГЊЕНА МАРИЈА"
 ПРИ Ц.Ш.О. "СВЕТИ САВА"
 Новоградничке митрополије

212. Diamond Creek Road, GREENSBOROUGH, VIC. 3088

ПОЗИВНИЦА ЗА СЛАВУ
НЕДЕЉА 29. ЈУЛИ 2001. ГОДИНЕ

Драга браћо и сестре,

Позивамо вас на славу Свету Мученицу Марину -
 - Огњену Марију, коју ћемо ове године прославити у
 Недељу 29. јула 2001.

За ову славу имаћемо част да нам служи Свету
 архијерејску литургију наш драги Владика Г. Никанор,
 а која ће почети у 10. часова.

Домаћица славе биће наша вредна сестра
 Снежана Дербогосијан са породицом.

После благосиљања славског колача Сестре ће
 богато угостити све вас у Светосавском дому, а затим
 наставити са славским весељем уз песму и музику.

Нека нам је света Огњена Марија свима на
 помоћи, надајући се вашем доласку, јер смо
 најсрећније када имамо кога служити, а нарочито за
 нашу славу.

ДОБРО НАМ ДОШЛИ!

Управа КСС "Огњена Марија"

TAXATION**Public Accountant - Registered Tax Agent**

Испуњавамо све врсте пореза. Чек добијете за 14 дана.

588. Plenty Rd. PRESTON, VIC. 3072

Милан Вековић-Тел.: 9478 1915**CONCRETE**

Мајстор за све врсте бетонских радова.

Вуле Богуновић

Тел: 9434 5190 - Мобилни: 0408-365 214

**СРПСКЕ КЊИГЕ,
ФИЛМОВИ, ТРАКЕ...****БЕОГРАД****Online***Нина и Ђорђе Петровић*Shop7, Dandenong Arcade
236 Lonsdale St.**DANDENONG, VIC 3175
AUSTRALIA**

Phone: (03) 9793 9755

Mobile: 0415 963 861

www.beograd.com.au**NMI PREMIUM MAINTENANCE****SECURITY DOORS - SLIDING SECURITY DOORS****GRILLES - FLYSCREENS****FREE QUOTES****НИКОЛА ИВАНЧЕВИЋ**: 0413 075 857 - 9404 3201

VEL MARK PTY LTD
HOUSE COSMETICS
 FACADE RESTORATION & EXTERNAL RENOVATIONS
 FENCING, FLOORING, PLASTERING & PAINTING

Mill Park 3082
 Mob: 0410 437 702
 Fax: (03) 9437 7856

Радимо: фасаде
Solid Plastering

Радимо: Спољашне фасаде,
 Унутрашњу реновацију,
 Малтерисање свих врста...

ЖЕЉКО ЈЕВТИЋ: 9437 7856

Мобилни: 0410 - 437 702

SVETOSAVNIK

ST. SAVA PARISH PUBLICATION

212. Diamond Creek Rd. GREENSBOROUGH, VIC. 3088

